

ชื่องานวิจัย การพัฒนาอัจฉริยภาพของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์เครือข่ายการมีส่วนร่วม
โรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล ปีการศึกษา 2549 - 2550

ผู้วิจัย นายพัชรินทร์ ปลอดฤทธิ
ผู้อำนวยการ โรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาอัจฉริยภาพของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์เครือข่ายการมีส่วนร่วมโรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล (2) เพื่อพัฒนาอัจฉริยภาพของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์เครือข่ายการมีส่วนร่วมโรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล (3) เพื่อเปรียบเทียบอัจฉริยภาพของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์เครือข่ายการมีส่วนร่วมโรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูลก่อนและหลังการพัฒนา (4) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีแววจังหวัดก่อนและหลังการพัฒนา (5) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ครู และผู้ปกครองต่อรูปแบบการพัฒนาอัจฉริยภาพโดยใช้กลยุทธ์เครือข่ายการมีส่วนร่วมโรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล (6) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ครู และ ผู้ปกครอง ต่ออัจฉริยภาพของนักเรียนโรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูลก่อนและหลังการพัฒนา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็น นักเรียน ครู ผู้ปกครอง เครือข่ายการมีส่วนร่วมภายในโรงเรียนและเครือข่ายการมีส่วนร่วมภายนอกโรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล ประกอบด้วย นักเรียนที่มีอัจฉริยภาพในปีการศึกษา 2549 จำนวน 616 คน ปีการศึกษา 2550 จำนวน 630 คน นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นต่อรูปแบบการพัฒนาอัจฉริยภาพของนักเรียน จำนวน 630 คน และนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่ออัจฉริยภาพของนักเรียน ในปีการศึกษา 2549 จำนวน 346 คน และในปีการศึกษา 2550 จำนวน 346 คน ครูปีการศึกษา 2549 จำนวน 108 คน ปีการศึกษา 2550 จำนวน 108 คน ผู้ปกครอง ปีการศึกษา 2549 จำนวน 616 คน ปีการศึกษา 2550 จำนวน 630 คน เครือข่ายการมีส่วนร่วมภายในโรงเรียน จำนวน 13 คน ได้แก่ ผู้แทนคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 2 คน ผู้แทนคณะกรรมการบริหารโรงเรียน จำนวน 2 คน ผู้แทนคณะกรรมการนักเรียน จำนวน 2 คน ผู้แทนสมาคมผู้ปกครองและครู จำนวน 2 คน ผู้แทนสมาคมศิษย์เก่า จำนวน 2 คน ผู้แทนเครือข่ายผู้ปกครอง จำนวน 2 คน และผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน ผู้แทนเครือข่ายการมีส่วนร่วมภายนอกโรงเรียน จำนวน 8 คน ได้แก่ ผู้แทนองค์กรภาครัฐ จำนวน 2 คน ผู้แทนองค์กรเอกชน จำนวน 2 คน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 2 คน และผู้แทนสถาบันศาสนาจำนวน 2 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บและรวบรวมข้อมูล คือ (1) เครื่องมือในการค้นหาแว

อัจฉริยภาพของนักเรียน จำนวน 7 ชุด (2) แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียน ครู และผู้ปกครองต่อรูปแบบการพัฒนาอัจฉริยภาพของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์เครือข่ายการมีส่วนร่วมโรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น .90 (3) แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าที่เกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียน ครู และผู้ปกครองต่ออัจฉริยภาพของนักเรียนโรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .82 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการเซฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า (1) รูปแบบการพัฒนาอัจฉริยภาพของนักเรียน โดยใช้เครือข่ายการมีส่วนร่วมโรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล ที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบที่มีความเชื่อมั่นสูง (2) เมื่อใช้รูปแบบการพัฒนาอัจฉริยภาพของนักเรียน โดยใช้เครือข่ายการมีส่วนร่วมโรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาอัจฉริยภาพมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น (3) นักเรียนมีอัจฉริยภาพหลังการพัฒนาตามรูปแบบการพัฒนาอัจฉริยภาพของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์เครือข่ายการมีส่วนร่วมโรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล สูงกว่าก่อนการพัฒนา (4) ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีแว่อัจฉริยภาพหลังการพัฒนาตามรูปแบบการพัฒนาอัจฉริยภาพของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์เครือข่ายการมีส่วนร่วมโรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล สูงกว่าก่อนการพัฒนา (5) นักเรียน ครู และผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการพัฒนาอัจฉริยภาพโดยใช้กลยุทธ์เครือข่ายการมีส่วนร่วมโรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล ไม่แตกต่างกัน (6) นักเรียน ครู และผู้ปกครอง มีความพึงพอใจต่ออัจฉริยภาพของนักเรียนโรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูลหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนา